

Aldrig mere en Krystalnat!

2013

Lige ret - ligeværd for alle
Nej til chikane og forskelsbehandling
Nej til racisme
9. november

Fakkelmanifestation på Nytorv kl. 17
Krystalnatmøde kl. 19.30 i Grundtvigshus, Studiestræde 38

TALERE OG MUSIK

Hans Goldstein, øjenvidne fra Wien 1938, Holger Kallehaug (Landsforeningen af Polio-, Trafik- og Ulykkeskadede), Lars Petersen (Socialpædagogerne Storkøbenhavn) og Rebekka Abildtrup Hansen (3F Ungdom) • Musik: Channe Nussbaum Trio

MØDELEDER

Per Olsen, Byggefagenes Samvirke

I GRUNDTVIGSHUS

Ferenz Orosz fra Raul Wallenberg Selskabet i Ungarn, og Finn Schwartz, formand for Mosaik Troessamfund. Mødeleder: Danielle Pröschild, Landsforeningen LEV • Musik: Lior Kojo og Goldschmidts Børnekor.

Arrangør: Krystalnatiniciativet – www.krystalnatten.dk

Aldrig mere en krystalnat

KRYSTALNATINITIATIVET

Års nazistisk chikane, forfølgelse og terror over for jøderne i 1930'erne blev anledningen til en ung jødisk mands desperate skud-drab den 7. november 1938 på en ansat på den tyske ambassade i Paris. Handlingen gav nazisterne en anledning, de længe havde ventet på. De iværksatte den aktion, som siden er blevet kendt som »Krystalnatten«, den 9. november. Baggrunden for drabet var den unge mands fortvivlelse over, at hans forældre var udvist af Tyskland og blev holdt fanget i ingenmandsland på grænsen til Polen. Nazisterne gik i aktion og smadrede jødiskejede bygninger, forretninger, og jødiske borgere blev desuden udsat for overfald, drab, ødelæggelser og fængslinger.

Den unge mands handling skyldtes ikke kun fortvivlelse over hans forældres usikre situation. De og tusindvis af andre udviste var fanget på grænsen uden hjælp, fornødenheder, mad og rettigheder. De blev ofret af nazi-regimet. Det samme gjorde andre »uønskede«: fagforeningsfolk, politiske modstandere, handicappede, homoseksuelle og andre, som ikke passede ind i det nazistiske rige.

Siden har meget forandret sig i Europa. Imidlertid er der på 75 års afstand grund til at spørge: Er Krystalnatten 1938 alene en historisk begivenhed, eller er der forhold i dag, som - ud over at mindes ofrene - gør det vigtigt at sætte fokus på den og dens forudsætninger?

Ja, desværre!

Kaster man et blik ud over Europa, ser vi grupper, bevægelser og partier, som åbent bruger de samme metoder over for vore

dages mindretal, jøder og flygtninge. Krisen og arbejdsløsheden udgør et skræmmende vækstgrundlag for nynazister, højreekstremister og andre, der dyrker fremmedhad. De lader deres opsparede krisevrede gå ud over tilfældige. Som det skete med nazisterne i Tyskland bruges der i dag vold i hverdagen på samme måde som dengang, for eksempel over for romaer i Østeuropa, flygtninge i Grækenland og til politiske udspil som i det ungarske parlament om at lade jøder registrere.

Forfølgelse og chikane fandt ikke kun sted overfor jøder i årene op til 1938. Også andre – heriblandt handicappede – måtte undgå. Den kultur af udelukkelse og udskilning i det daglige, blev senere til den udslettelse, som Auschwitz-lejren står som symbol på. Så vidt er vi ikke i dag. Men er vi ikke opmærksomme på, at mange små og mindre handlinger pludselig bliver til en hovedstrøm, så opdager vi måske for sent, hvilken vej udviklingen er gået.

Den unge mands fortvivlede handling i Paris i 1938 stoppede ikke nazisterne i deres forehavende. Det gør lignende handlinger i dag heller ikke. Kun en samlet modstand mod forfølgelse og chikane af mindretal kan pege frem mod en vej ud af krisen uden flere ofre. Det skal lægge grunden til en fælles fremtid uden forfølgelse og undertrykkelse af nogen og med respekt for hinanden og fællesskabet.

- **Lige ret – ligeværd for alle**
- **Nej til chikane og forskelsbehandling**
- **Nej til racisme**
- **Aldrig mere en Krystalnat**